

UZASADNIENIE

Sąd uznał za udowodnione następujące fakty:

W dniu 31 grudnia 2015 r. ok. 3.50 funkcjonariusz Policji A. T. podjął interwencję wobec pracownika ochrony oskarżonego E. W. na terenie parkingu przy C. (...) w W., przy (...) (protokół zatrzymania k 10-10v, protokół przesłuchania k 18-19, wyjaśnienia k 36-37, zeznania k 108v). Oskarżony usiłował zabrać w celu przywłaszczenia poprzez wywiezienie samochodem O. nr rej. (...) cudze mienie z terenu budowy.

W wyniku przeszukania pojazdu ujawniono skrzydło okienne PCV o wartości 360,00 zł netto, 16 listew aluminiowych o długości ok. 120 cm o wartości 3,14 zł netto każda, 15 listew aluminiowych o długości 115 cm o wartości nie większej niż 3,14 zł netto każda, 2 aluminiowe listwy o długości ok. 125 cm o wartości nie większej niż 3,14 zł netto każda, 1 aluminiową listwę o długości ok. 110 cm o wartości nie większej niż 3,14 zł netto, 3 aluminiowe listwy o długości ok. 95 cm o wartości nie większej niż 3,14 zł netto każda, 36 aluminiowych listew o długości ok. 65 cm o wartości nie większej niż 3,14 zł netto każda, 7 aluminiowych listew o długości 55 cm o wartości nie większej niż 1,57 zł netto każda, 1 listwę aluminiową o długości ok. 105 cm o wartości nie większej niż 3,14 zł netto, 2 metalowe pręty o długości ok. 37 cm o wartości nie większej niż 0,19 zł netto każdy, 3 metalowe pręty o długości ok. 50 cm o wartości nie większej niż 0,19 zł netto każdy, 6 metalowych prętów o długości ok. 100 cm o wartości nie większej niż 0,50 zł netto każdy, 17 metalowych prętów o długości ok. 70 cm o wartości nie większej niż 0,36 zł netto każdy, 61 aluminiowych listew o długości ok. 120 cm o wartości 3,14 zł netto każda. Mienie zostało nabyte przez (...) Sp. z o.o. podwykonawcę (...) sp. z o.o. sp.k. w związku z wykonywaniem prac budowlanych (protokół przeszukania k 2-4, pismo k 121).

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony na rozprawie nie przyznał się do zarzutu. Wyjaśnił, że uprzętał magazyn i rzeczy wynosił Z., magazynier. Oskarżony wskazał, że zanosił materiał na to samo miejsce tylko Policja mu przeszkodziła. Musiał rozładować gdyż miał zmianę na monitoringu jako ochrona. Z. pozwolił, nie był właścicielem rzeczy. Oskarżony przyznał zatem, że wiedział iż załadował na pojazd rzeczy bez zgody właściciela. P. S., inżynier budowy w (...) Sp. z o.o. Sp.k. przed Sądem zaprzeczył aby pracownicy mogli wynosić materiały, incydentalnie się to zdarzało, było to zgłaszane, oskarżony takiego pozwolenia nie miał. Oskarżony nie przedstawił żadnego dokumentu na okoliczność uzyskanego zezwolenia, ponadto część rzeczy była nowych, nadawała się do użycia, co wynika z protokołu przeszukania pojazdu i zeznań świadka S. złożonych na rozprawie.

Sąd nie dał wiary oskarżonemu, iż nie zamierzał dokonać kradzieży i był w trakcie rozładowywania rzeczy. Tłumaczenie zmianą na monitoringu pozbawione jest logiki. Mienie znajdowało się w pojeździe a nie w miejscu wcześniejszego składowania. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśniał odmiennie niż na rozprawie, nie kwestionując swojego sprawstwa. Oskarżony przyznał, że chciał oddać rzeczy na złom. Próbował uciec funkcjonariuszom, był pod wpływem alkoholu. Próba ucieczki zdaniem Sądu oznacza próbę uniknięcia odpowiedzialności za popełnione przestępstwo, oskarżony był świadomy że nie powinien wywozić ujawnionych rzeczy.

Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przedmiotem ochrony przywołanego przepisu jest mienie, przestępstwo kradzieży ma charakter powszechny, może być popełnione przez każdą osobę zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Rzecz ruchomą jest przedmiot, który ma charakter materialny, nie jest jednocześnie nieruchomością. Przez zabór rzeczy należy rozumieć wyjęcie jej spod władztwa osoby nią władającej, przeniesienie władztwa na osobę dokonującą zaboru. Zabór mienia w celu przywłaszczenia oznacza działanie w zamiarze wyjęcia rzeczy spod władztwa osoby nią władającej i objęcie jej we własne władanie. Bez znaczenia dla takiej oceny zamiaru sprawcy pozostaje to, czy jego

zachowanie motywowane jest chęcią uzyskania korzyści majątkowej, czy też działa on z innych pobudek, np. w celu zaspokojenia potrzeb innej osoby (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 16 marca 2016 r. II AKa 304/15).

Zgodnie z art. 13 § 1 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Oskarżony znajdował się jeszcze na terenie parkingu przy (...)w momencie zatrzymania, w pojeździe ujawniono rzeczy przygotowane dopiero do wywiezienia. W ocenie Sądu oskarżyciel nie udowodnił, że oskarżony skutecznie usunął przedmiotowe mienie z terenu budowy jak zostało wskazane w zarzucie.

Jak zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 22 września 2014 r. (II AKa 88/14) tylko takie zachowanie może być uznane za usiłowanie, które już bezpośrednio zmierza do dokonania. Zachowanie bezpośrednio zaś zmierza do dokonania, gdy zagrożenie dla dobra prawnego, będącego znamieniem czynu zabronionego objętego zamiarem sprawcy, przekształca się z zagrożenia abstrakcyjnego w zagrożenie realne. Każdorazowo ocena ta zależy od charakteru typu czynu zabronionego, którego popełnienie ma być usiłowane. Bezpośrednie zmierzanie do dokonania, jako znamień usiłowania, wiązać należy ze znamieniem czasownikowym danego typu czynu zabronionego. Znamień bezpośredniości jest spełnione, jeżeli w miejsce znamienia czasownikowego, występującego w danym typie, daje się wprowadzić - adekwatnie do rzeczywistości - "bepośrednie zmierzanie do dokonania".

Mienie o które chodzi w sprawie zostało odzyskane, przy czym oskarżyciel w ocenie Sądu nie udowodnił, że zostało ono nabyte przez (...)Sp. z o.o. Sp.k. Pokrzywdzonym może być jednak posiadacz rzeczy. Prokurator przyjął jako łączną wartość mienia kwotę 900,00 zł nie załączając żadnego dokumentu na potwierdzenie nabycia. Tego rodzaju praktyka tj. szacowanie wartości rzeczy na podstawie oświadczeń świadków nie posiadających wiedzy specjalistycznej powoduje przedłużanie postępowania i wnioskowanie na niekorzyść sprawców z uwagi na częste zawyżanie szkody przez pokrzywdzonych.

W niniejszej sprawie okazało się, że (...)Sp. z o.o. Sp.k. nie był nabywcą przedmiotowych materiałów. Sąd w opisie czynu uwzględnił kwoty podane przez faktycznego nabywcę mając na względzie rozmiary rzeczy wskazane w protokole przeszukania pojazdu oraz kwestię czy były to przedmioty nowe czy używane. Oczywistym jest, że rzeczy pozbawione waloru nowości nie przedstawiają takiej samej wartości jak nowe, stąd określenie części wartości jedynie w przybliżeniu.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd uznał winę i sprawstwo oskarżonego za udowodnione. Sąd na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd uwzględnił, że oskarżony stawiał się na rozprawie, złożył wyjaśnienia. Jest osobą pracującą, nie był wcześniej karany. Mienie o które chodzi w sprawie nie przedstawiało szczególnie dużej wartości, jedynie częściowo było nowe, zostało w całości odzyskane. Czyn zakończył się w fazie usiłowania. Niemniej oskarżony spożywał alkohol przed zatrzymaniem, próbował uciec z miejsca zdarzenia.

Oskarżony osiąga niski dochód; Sąd uznał że kara ograniczenia wolności będzie celowa w niniejszej sprawie i uświadomi oskarżanemu nieopłacalność naruszania porządku prawnego. Sąd wyraża nadzieję, że czyn popełniony przez oskarżonego był incydentalny w jego życiu i że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 31 grudnia 2015 r. Ponadto na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych z uwagi na niski dochód.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w wyroku.